

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 450

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 mai 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
140.			
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei	2	sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei	4
864.		866.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei	4
★			
141.		143.	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei	3	— Lege pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	5
865.		867.	
— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei	3	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000	5
★			
142.		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din		484.	
		— Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru educația continuă a adulților 2024—2030	6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.526.	
		— Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea detalierei pe județe și pentru municipiul București a numărului total de paturi din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești, în regim de spitalizare continuă, pentru anul 2024	7–8
		ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
		Sentința nr. 133/F-CONT din 23 iunie 2021 a Curții de Apel Pitești	9–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 5 din 18 ianuarie 2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.5 din Legea nr. 413/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 19 ianuarie 2024, cu următoarea modificare:

— La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Resursele financiare totale necesare implementării schemei sunt de 1.557.000,00 mii lei, reprezentând echivalentul a 315.603,843 mii euro, care se asigură de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2024 în cadrul capitolului 83.01 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 40 «Subvenții», articolul 40.15 «Sprijinirea producătorilor agricoli.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 15 mai 2024.
Nr. 140.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 5/2024 privind instituirea unei
scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor
care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare
de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei
împotriva Ucrainei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru sprijinirea întreprinderilor care își desfășoară activitatea în domeniul producției primare de produse agricole vegetale, ca urmare a agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 mai 2024.
Nr. 864.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 12 din 25 ianuarie 2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.3 din Legea nr. 413/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 26 ianuarie 2024, cu următoarele modificări:

1. **La articolul 4, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Valoarea totală maximă a schemei de ajutor de stat este de 141.360,8 mii lei, echivalentul sumei de 28,7 milioane euro, și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare

aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2024, în cadrul capitolului 83.01 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 40 «Subvenții», articolul 40.15 «Sprijinirea producătorilor agricoli».”

2. **La articolul 5, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Valoarea totală maximă a schemei de ajutor de stat este de 181.624,3 mii lei, echivalentul sumei de 36,8 milioane euro, și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2024, în cadrul capitolului 83.01 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 40 «Subvenții», articolul 40.15 «Sprijinirea producătorilor agricoli».”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 15 mai 2024.
Nr. 141.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectoarele suin și avicol, în perioada 1 august 2022—31 august 2023, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 mai 2024.
Nr. 865.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 13 din 25 ianuarie 2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, adoptată în temeiul art. 1 pct. VI.4 din Legea nr. 413/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 29 ianuarie 2024, cu următoarea modificare:

— **La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 6. — (1) Valoarea totală maximă a schemei de ajutor de stat este de 54.432.751 lei, echivalentul sumei de 11.033.516,64 euro, și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2024, în cadrul capitolului 83.01 «Agricultură, silvicultură, piscicultură și vânătoare», titlul 40 «Subvenții», articolul 40.15 «Sprijinirea producătorilor agricoli.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 15 mai 2024.
Nr. 142.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 13/2024 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru susținerea activității crescătorilor din sectorul bovinelor de carne și al bubalinelor, în contextul crizei provocate de agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 mai 2024.
Nr. 866.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18¹ alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) premiarea, în limita sumelor aprobate în bugetul unității administrativ-teritoriale, a performanțelor deosebite obținute la competițiile sportive interne și internaționale oficiale;”.

2. La articolul 18¹, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Autoritățile deliberative ale administrației publice locale elaborează normele generale de folosire a mijloacelor materiale aflate în administrarea lor și a mijloacelor financiare pentru activitatea sportivă, care provin din alocații de la bugetul local.”

3. La articolul 23, după primul alineat se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) În vederea aplicării dispozițiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. n), Agenția Națională pentru Sport va pune la dispoziția structurilor sportive și o platformă online prin care acestea vor putea solicita recunoașterea și înscrierea în

Registrul sportiv. Dovada înregistrării în Registrul sportiv va fi comunicată beneficiarului prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin mijloace electronice, în termen de maximum 14 zile.

(3) Pentru înregistrarea în Registrul sportiv prin mijloace electronice se utilizează semnătură pentru care există certificare calificată conform dispozițiilor legale în vigoare.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, președintele Agenției Naționale pentru Sport aprobă, prin ordin, conținutul și modalitatea de acces la platforma online prevăzută la art. 23 alin. (2) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege.

Art. III. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția Națională pentru Sport elaborează și propune spre aprobare Guvernului modificarea Regulamentului de punere în aplicare a Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001, conform dispozițiilor prezentei legi.

Art. IV. — Prevederile art. I intră în vigoare la 1 ianuarie 2025.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

București, 15 mai 2024.
Nr. 143.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 15 mai 2024.
Nr. 867.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru educația continuă a adulților 2024—2030

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 25 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Strategia națională pentru educația continuă a adulților 2024—2030, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul educației,

Gigel Paraschiv,

secretar de stat

p. Ministrul muncii

și solidarității sociale,

Mădălin-Cristian Vasilcoiu,

secretar de stat

Ministrul investițiilor

și proiectelor europene,

Adrian Căciu

Ministrul cercetării,

inovării și digitalizării,

Bogdan-Gruia Ivan

p. Ministrul familiei,

tineretului și egalității de șanse,

Domnica-Doina Pârcălabu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

București, 9 mai 2024.

Nr. 484.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind aprobarea detalierii pe județe și pentru municipiul București a numărului total de paturi din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești, în regim de spitalizare continuă, pentru anul 2024

Văzând:

— Referatul Direcției personal și structuri sanitare — Biroul structuri sanitare nr. 2.526R din 14.05.2024;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 401/2023 privind aprobarea Planului național de paturi pentru perioada 2023—2025, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Detalierea pe județe și pentru municipiul București a numărului total de paturi, din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă, este prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Numărul de paturi prevăzut la alin. (1) se referă la numărul de paturi pentru care se asigură finanțarea din fonduri publice, fără a îngreuna posibilitatea funcționării structurilor spitalicești cu un număr mai mare de paturi, finanțate din alte surse.

Art. 2. — (1) În numărul de paturi pe județe și pentru municipiul București se includ paturile din unitățile sanitare publice cu paturi din rețeaua Ministerului Sănătății, din unitățile sanitare cu paturi aflate în subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, inclusiv cele al căror management a fost transferat autorităților administrației publice locale, din subordinea Academiei Române și paturile din unitățile sanitare private, care oferă servicii medicale de spitalizare continuă.

(2) În numărul de paturi prevăzut în anexa nr. 1 se includ și paturile din sanatorii și preventorii.

(3) Numărul de paturi prevăzut în anexa nr. 1 nu include numărul de paturi aprobate pentru pacienții care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranță privative de

libertate, numărul de paturi din penitenciarele-spital, precum și numărul de paturi pentru îngrijiri paliative.

Art. 3. — (1) În județele și în municipiul București în care funcționează unități sanitare cu paturi aflate în subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie și în subordinea Academiei Române, casele de asigurări de sănătate județene și a municipiului București împreună cu Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești vor stabili numărul de paturi pentru care se asigură finanțarea din fonduri publice, cu încadrarea în numărul de paturi aprobat la nivelul județelor și pentru municipiul București.

(2) Județele în care funcționează unități sanitare cu paturi aflate în subordinea altor ministere și instituții cu rețea sanitară proprie și în subordinea Academiei Române sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Structurile implicate din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, casele de asigurări de sănătate județene, respectiv a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, Casa Națională de Asigurări de Sănătate, precum și unitățile sanitare cu paturi publice și private vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

**DETALIEREA PE JUDEȚE ȘI PENTRU MUNICIPIUL BUCUREȘTI
a numărului total de paturi din unitățile sanitare publice și private pentru care casele de asigurări de sănătate
pot încheia contracte de furnizare de servicii medicale spitalicești, în regim de spitalizare continuă,
pentru anul 2024**

Nr. crt.	Județul	Planul național de paturi pentru anul 2024
1.	Alba	1.800
2.	Arad	2.008
3.	Argeș	2.757
4.	Bacău	3.041
5.	Bihor	3.419
6.	Bistrița-Năsăud	1.268
7.	Botoșani	2.060
8.	Brașov	3.372
9.	Brăila	1.753
10.	Buzău	1.747
11.	Caraș-Severin	1.471
12.	Călărași	945
13.	Cluj	6.169
14.	Constanța	4.368
15.	Covasna	1.453
16.	Dâmbovița	2.010
17.	Dolj	4.306
18.	Galați	2.815
19.	Giurgiu	666
20.	Gorj	1.888
21.	Harghita	1.714

Nr. crt.	Județul	Planul național de paturi pentru anul 2024
22.	Hunedoara	2.818
23.	Ialomița	775
24.	Iași	6.373
25.	Ifov	639
26.	Maramureș	2.456
27.	Mehedinți	1.251
28.	Mureș	3.869
29.	Neamț	2.325
30.	Olt	1.840
31.	Prahova	3.564
32.	Satu Mare	1.596
33.	Sălaj	1.034
34.	Sibiu	2.494
35.	Suceava	2.740
36.	Teleorman	1.591
37.	Timiș	4.903
38.	Tulcea	790
39.	Vaslui	1.897
40.	Vâlcea	1.946
41.	Vrancea	1.243
42.	București	20.110
	TOTAL	117.284

**JUDEȚE ȘI MUNICIPIUL BUCUREȘTI
în care funcționează unități sanitare cu paturi aflate în subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie,
precum și în subordinea Academiei Române**

Nr. crt.	Județul
1.	Argeș
2.	Bacău
3.	Bihor
4.	Brașov
5.	Cluj
6.	Constanța
7.	Dolj
8.	Galați
9.	Hunedoara

Nr. crt.	Județul
10.	Iași
11.	Mehedinți
12.	Mureș
13.	Neamț
14.	Prahova
15.	Sibiu
16.	Timiș
17.	Vrancea
18.	București

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL PITEȘTI

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

S E N T I N Ț A Nr. 133/F-CONT**Ședința publică din 23 iunie 2021**

Dosar nr. 435/46/2021

Curtea constituită din:

Președinte — Gherghina Lăcusteanu — judecător

Grefier — Magdalena Molea

Pe rol fiind pronunțarea în primă instanță asupra cererii de chemare în judecată formulate de reclamantul Ștefănescu Aurelian, cu domiciliul în, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Educației și Cercetării, cu sediul în sectorul 1, București, str. General Berthelot nr. 28—30, cauză venită prin declinare de la Curtea de Apel București.

Dezbaterea asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 16 iunie 2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta sentință.

C U R T E A,

deliberând, constată că prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București la data de 28.08.2020 reclamantii Ștefănescu Aurelian și Mazilescu Georgian au chemat în judecată pe pârâțul Ministerul Educației și Cercetării, solicitând să se anuleze art. 4 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 2 alin. (3), anexa și orice are legătură cu articolele mai sus menționate din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 emis de Ministerul Educației Naționale, având în vedere că acestea contravin: 1. deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, 2. practicii judiciare la nivel național a curților de apel, 3. practicii efective a celorlalte instituții de stat; 4. legislației interne în vigoare.

În motivarea acțiunii se arată că s-a îndeplinit procedura prealabilă, prin cererea formulată la data de 13.07.2020 solicitându-se pârâțului revocarea ordinului atacat, însă nu s-a primit răspuns în cele 30 de zile prevăzute de art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 554/2004 și nici ulterior expirării acestui termen legal imperativ.

Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019, emis de Ministerul Educației Naționale, a fost dat cu încălcarea art. 77, art. 78 și art. 21 din Legea nr. 24/2000.

Astfel:

1) Ministerul Educației a emis Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019, publicat în Monitorul Oficial nr. 389/17.05.2019, care prevede la: art. 4 alin. (2) — „Potrivit clasificăției economice a cheltuielilor bugetare, dobânzile legale se vor încadra la titlul «Alte cheltuieli», cod 59, articolul «Despăgubiri civile», cod 59.17.”

Art. 4 alin. (3) — „Pentru sumele convenite privind dobânda legală se datorează numai impozitul pe venit care se reține și se calculează la data efectuării plății și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

Art. 2 alin. (3) — „Dobânda legală remuneratorie diminuată cu 20% sau, după caz, dobânda legală penalizatoare diminuată cu 20% se aplică la valoarea sumelor nete convenite, calculată potrivit hotărârii judecătorești, respectiv valoarea netă a debitului principal.”

În anexa la ordin sunt procente de dobândă penalizatoare aplicată și pentru perioada 2.01.2008—august 2011.

Conform Ordinului nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC, toate unitățile/instituțiile de învățământ din subordinea ministerului trebuie să aplice procentul de dobândă la sumele nete, să rețină doar impozitul aplicat la sumele nete și să nu vireze contribuții de sănătate și pensii.

Dobânda legală acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, supuse impozitării și plății celorlalte contribuții (CAS, CASS ș.a).

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Î.C.C.J. prin: Decizia nr. 4/22.01.2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.524/1/2017 — publicată în Monitorul Oficial nr. 213/9.03.2018; Decizia nr. 63/1.10.2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.685/1/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 998/26.11.2018.

Astfel, prin Decizia nr. 4/22.01.2018, Î.C.C.J. a decis că o dobândă legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții.

Nu este de neglijat nici faptul că la pct. 76 din această decizie Î.C.C.J. a constatat că din examinarea hotărârilor judecătorești depuse la dosarul cauzei rezultă că există o practică consistentă și unitară, fără excepție, a instanțelor de apel, care consideră că dobânzile acordate pentru plata cu întârziere a unor drepturi salariale, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, precum și sumele rezultând din actualizarea cu indicii de inflație a diferențelor salariale sunt supuse impozitului și celorlalte contribuții obligatorii prevăzute de lege, fiind venituri asimilate salariului, în sensul dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea nr. 571/2003, respectiv al dispozițiilor art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015, fiind așadar supuse impozitului pe venit.

Prin Decizia nr. 63/1.10.2018, Î.C.C.J. a decis că o dobândă legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările

ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții.

Nu este de neglijat nici faptul că la pct. 78, 79, 80 etc. din această decizie Î.C.C.J. a constatat că: „77. Acest dosar a avut ca obiect dezlegarea următoarei probleme de drept: «Dacă dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eşalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții sau reprezintă despăgubiri în sensul art. 42 lit. b) din Legea nr. 571/2003 [art. 62 lit. h) din Legea nr. 227/2015], nesupuse impozitului».

78. Prin Decizia nr. 4/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept au fost respinse ca inadmisibile sesizările conexe formulate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția civilă în dosarele nr. 4.337/107/2016 și nr. 4.768/107/2016.

79. Această decizie are legătură cu prezenta sesizare, întrucât obiectul sesizării de față îl constituie, așa cum s-a reținut mai sus, «interpretarea dispozițiilor art. 296 j¹ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 139 alin. (1) lit. i) și art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii».

80. Art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează categorii de venituri supuse contribuției de asigurări sociale de sănătate, face trimitere la veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite conform art. 76, relevant fiind pentru speța de față alin. (2) lit. p) din acest ultim articol (regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor: sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii), reținut în mod expres în dispozitivul deciziei menționate anterior ca făcând obiectul acesteia”.

Dobânzile legale acordate prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor și sunt supuse impozitării și plății celorlalte contribuții C.A.S., C.A.S.S. (sănătate, pensii ș. a). Procentul de dobândă legală se aplică la sumele brute.

Se mai arată că probatoriul administrat constă în practica curților de apel care este unitară și constantă în faptul că toate deciziile emise de către acestea sunt în sensul că dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eşalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții.

Practica efectivă a celorlalte instituții de stat este în sensul că dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eşalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții.

În acest sens se invocă și Adresa nr. 4.731/13.01.2020 (anexa 2) emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Privitor la faptul că în anexa la Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 al Ministerului Educației au fost trecute valori procente de dobândă penalizatoare și pentru perioada 2.01.2008—august 2011, acest lucru este inadmisibil, având în vedere că termenul de dobândă penalizatoare a luat naștere începând cu august 2011 prin Ordonanța nr. 13/24.08.2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, publicată în Monitorul Oficial în data de 29.11.2011.

Reclamanții susțin că sunt persoane vătămate, fiind prejudiciați consistent de către Ministerul Educației prin acest ordin abuziv, ilegal și netemeinic.

În soluționarea acțiunii se solicită a se avea în vedere prevederile art. 77, art. 78 și art. 21 din Legea nr. 24/2000, care dispun că:

„Art. 77. — Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, în formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4)”.

Art. 78 — „Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu vor conține soluții care să contravină prevederilor acestora.”

Art. 21. — „În activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ se vor examina practica Curții Constituționale în acel domeniu, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, practica instanțelor judecătorești în aplicarea reglementărilor în vigoare, precum și doctrina juridică în materie.”

În dovedirea acțiunii reclamantul a depus la dosar înscrisuri.

Prin întâmpinare, pârâțul Ministerul Educației și Cercetării a invocat excepția inadmisibilității cererii formulate, având în vedere că obiectul acțiunii îl constituie anularea unui act administrativ emis de către organul administrației publice centrale, în cauză fiind aplicabile prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004 coroborate cu prevederile art. 193 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Art. 7 alin. (11) din Legea nr. 554/2004 impune obligativitatea procedurii prealabile și în cazul actului administrativ cu caracter normativ, ca o condiție de admisibilitate a cererii.

Prin cererea de chemare în judecată formulată, reclamantii susțin că au îndeplinit procedura prealabilă, dar, în realitate, numai reclamantul Ștefănescu Aurelian a formulat plângere prealabilă, însă fără să dovedească în cuprinsul cererii o vătămare a unui drept subiectiv sau a unui interes legitim.

Se invocă, de asemenea, lipsa calității procesuale active a reclamanților.

Potrivit art. 32 din Codul de procedură civilă, calitatea procesuală reprezintă una dintre condițiile de exercitare a acțiunii civile, iar conform art. 36 din Codul de procedură civilă,

calitatea procesuală rezultă din existența unei identități dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății.

Conform prevederilor art. 148 din Codul de procedură civilă, o cerere de chemare în judecată trebuie să cuprindă, printre altele, obiectul, precum și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază pretenția reclamantului.

Conform dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, sesizarea instanței de contencios administrativ se poate face de orice persoană care se consideră vătămată într-un drept sau un interes legitim.

Astfel „Subiectele de sesizare a instanței (1) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.

(2) Se poate adresa instanței de contencios administrativ și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim printr-un act administrativ cu caracter individual adresat altui subiect de drept.”

Astfel, persoana vătămată se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru anularea unui act administrativ care o vizează într-un anumit mod, precum și pentru anularea unui act administrativ individual adresat unui alt subiect de drept care o prejudiciază.

Or, pentru a investi instanța cu o cerere în contencios administrativ, reclamantii trebuiau să probeze o vătămare fie a unui drept subiectiv, fie a unui interes legitim.

Nici în cuprinsul cererii de chemare în judecată și nici în plângerea prealabilă formulată de reclamantul Ștefănescu Aurelian nu sunt indicate împrejurările de fapt și de drept care să probeze o vătămare a unui drept subiectiv sau a unui interes legitim.

Simpla enumerare a unor decizii pronunțate de instanțele de judecată nu suplinește obligația reclamantilor de a justifica că sunt titularii unui drept sau că urmăresc valorificarea unui interes legitim în temeiul prevederilor Legii nr. 554/2004, cu atât mai mult cu cât respectivele soluții nu le sunt opozabile, iar Ministerul Educației și Cercetării nu a avut calitatea procesuală în acestea.

Potrivit Codului de procedură civilă, calitatea procesuală activă presupune existența unei identități între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecății.

Pentru a putea exercita acțiunea, calitatea procesuală activă trebuie să coincidă cu calitatea de titular al dreptului dedus judecății. Prin urmare, calitatea de reclamant într-un proces poate aparține numai persoanei care pretinde că i-a fost încălcat un drept legitim al său, or în speța dedusă judecății nu se face dovada încălcării unui drept al reclamantilor.

Se invocă și excepția lipsei de interes a reclamantilor în promovarea acțiunii. Principiul legalității este elementul central al activității autorităților publice, iar reclamantii, în calitatea lor de persoane fizice pretins vătămate printr-un act administrativ considerat nelegal, au investit instanța cu o acțiune în contencios administrativ subiectiv, în cadrul căreia nu poate fi sancționată o nelegalitate obiectivă a actului administrativ, sancțiunea nulității urmând a fi aplicată numai cu condiția existenței unei vătămări produse reclamantilor într-un drept subiectiv sau într-un interes legitim privat.

În esență, prin normele cuprinse în art. 1 alin. (1) și (2) și art. 8 alin. (1), Legea nr. 554/2004 oferă subiectelor de drept privat un mecanism de contencios administrativ subiectiv, în cadrul căruia sancțiunea juridică a anulării unui act administrativ

nelegal poate fi aplicată numai dacă actul respectiv are efecte vătămătoare asupra dreptului subiectiv sau interesului legitim afirmat de reclamant.

Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 nuanțează reglementarea de la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în sensul că persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot invoca vătămarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Astfel, reclamantii persoane fizice au inițiat demersul lor pentru anularea actelor contestate și nu au dovedit vreo vătămare care să le fi fost produsă prin actele administrative deduse judecății.

Având în vedere aceste aspecte, se solicită admiterea excepției și respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, se arată că raportat la obiectul cererii de chemare în judecată, se impune respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Astfel, prin emiterea Ordinului nr. 4.004/2019 privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019, s-a avut în vedere ca în anul 2019 să fie achitate integral hotărârile judecătorești devenite executorii până la data de 31.12.2018.

Ordinul atacat nu face altceva decât să pună în executare norma prevăzută în art. III din O.U.G. nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, conform căreia, prin derogare de la prevederile art. 1 din Legea nr. 95/2018 privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului, hotărârile judecătorești devenite executorii până la 31.12.2018, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale, pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii prin care s-au acordat drepturi salariale personalului din învățământ, se achită în anul 2019, de la bugetul de stat aprobat prin Legea nr. 50/2019, prin bugetul Ministerului Educației Naționale.

În vederea calculării și plății sumelor reprezentând daune-interese moratorii Ministerul Educației și Cercetării a aprobat metodologia de calcul al acestora. Fondurile aprobate pentru plata daunelor-interese moratorii se repartizează de către Ministerul Educației și Cercetării inspectoratelor școlare, în vederea repartizării pe unități de învățământ.

Conform art. 4 alin. (2), ordonatorii de credite efectuează calculul dobânzilor legale potrivit prevederilor prezentului ordin, pentru sumele totale datorate, iar la art. 5 alin. (1) se stabilește că „Ordonatorii de credite răspund de corectitudinea privind calculul dobânzilor legale și au obligația de a angaja și de a utiliza creditele bugetare necesare aplicării prezentului ordin numai în limita prevederilor și destinațiilor aprobate, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare”.

Aceste obligații au fost menținute și în Ordinul nr. 4.004/2019 care vine și completează procedura în sensul că sumele sunt aprobate în consiliul de administrație cu implicarea federațiilor sindicale.

Concluzionând, ordonatorul de credite, respectiv unitatea de învățământ preuniversitar de stat, calculează sumele datorate pentru fiecare cadru didactic în parte, sumele ce urmează a fi plătite se aprobă în consiliul de administrație al unității școlare, apoi suma totală este solicitată inspectoratului școlar județean, inspectoratul școlar județean solicită intimatului creditul bugetar necesar pentru plata acestor drepturi.

Precizează pârâtul că Ordinul nr. 4.004/2019 se referă la hotărârile judecătorești devenite executorii până la 31.12.2018.

Nu poate fi astfel cenzurat un act normativ pentru faptul că prin normele sale se detaliază în mod concret modalitatea de aplicare a normei primare, cu respectarea tuturor prevederilor legale aplicabile și impusă de necesitatea înlăturării arbitrarului, care se întâlnește în mod frecvent în sistem.

Drept urmare, se poate constata faptul că la emiterea normei s-a avut în vedere faptul că dobânda legală se calculează așa cum este specificată în hotărârea judecătorească.

Se solicită, în principal, respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă, iar în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Prin Sentința civilă nr. 86/27.01.2021, pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.570/2/2020, s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel Pitești, dosarul fiind înregistrat pe rolul acestei instanțe sub același număr de dosar.

Prin Încheierea de ședință din data de 24.03.2021, pronunțată de Curtea de Apel Pitești în Dosarul nr. 4.570/2/2020, s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 412 pct. 1 din Codul de procedură civilă, suspendarea judecării acțiunii formulate de reclamantul Mazilescu Georgian până la introducerea în cauză a moștenitorilor acestuia și s-a dispus acțiunea formulată de reclamantul Ștefănescu Aurelian, fiind constituit un dosar distinct, înregistrat pe rolul instanței cu nr. 435/46/2021, soluționat prin prezenta sentință.

Astfel investită, instanța, analizând probele administrate în cauză prin prisma susținerilor părților și a dispozițiilor legale incidente, reține următoarele:

În prealabil, instanța constată că excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa procedurii prelabile a fost invocată de pârât doar în legătură cu reclamantul Mazilescu Georgian, reclamantul Ștefănescu Aurelian satisfăcând această cerință a legii prin formularea plângerii prelabile anterior sesizării instanței, după cum recunoaște chiar pârâtul prin întâmpinare.

În ceea ce privește excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei de interes a acestuia în promovarea acțiunii, acestea au fost unite cu fondul cauzei în temeiul dispozițiilor art. 248 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța apreciind că pentru soluționarea lor sunt necesare dovezi comune cu cele ale fondului.

Sub aspectul fondului cauzei, instanța constată că prin acțiunea formulată reclamantul solicită să se anuleze art. 4 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 2 alin. (3), anexa și orice are legătură cu articolele mai sus menționate din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019, emis de Ministerul Educației Naționale, susținând că acestea contravin: 1. deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție; 2. practicii judiciare la nivel național a curților de apel; 3. practicii efective a celorlalte instituții de stat; 4. legislației interne în vigoare.

Ordinul nr. 4.004/14.05.2019, prin care a fost aprobată metodologia de calcul al daunelor-interese moratorii, este un act administrativ cu caracter normativ, adoptat în executarea normei prevăzute la art. III din O.U.G. nr. 23/2019 pentru completarea Legii educației naționale nr. 1/2011, instituirea unor derogări și prorogarea unor termene, conform căreia prin derogare de la prevederile art. 1 din Legea nr. 95/2018 privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului, hotărârile judecătorești devenite executorii până la 31.12.2018, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma

dobânzii legale, pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii prin care s-au acordat drepturi salariale personalului din învățământ, se achită în anul 2019, de la bugetul de stat aprobat prin Legea nr. 50/2019, prin bugetul Ministerului Educației Naționale.

Reclamantul susține că, potrivit Ordinului nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC, toate unitățile/instituțiile de învățământ din subordinea ministerului trebuie să aplice procentul de dobândă la sumele nete, să rețină doar impozitul aplicat la sumele nete și să nu vireze contribuții de sănătate și pensii, iar prin această modalitate de calcul a fost prejudiciat, întrucât pentru daunele-interese moratorii sub forma dobânzii legale acordate prin titlurile executorii debitorul Liceul Tehnologic Victor Slăvescu Rucăr nu a virat CAS și CASS, acesta invocând în apărare Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC, după cum rezultă din Adresa nr. 384/7.05.2021, pct. 2.1, depusă la dosar.

Din economia dispozițiilor art. 52 din Constituția României și a normelor de ansamblu instituite prin Legea nr. 554/2004 rezultă că acțiunea în contencios administrativ poate fi promovată de orice persoană interesată ale cărei drepturi sau interese legitime au fost vătămăte printr-un act administrativ nelegal sau prin refuzul unei autorități administrative de a-i soluționa o cerere legitimă. Prin urmare, justifică legitimare procesuală activă în contenciosul administrativ, în sensul art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 554/2004, orice persoană, fizică sau juridică, dacă îndeplinește condiția de a se considera vătămată într-un drept ori într-un interes legitim, printr-un act administrativ, tipic sau asimilat, adresat ei înseși sau altui subiect de drept.

Prevederile Legii nr. 554/2004, menționate mai sus, consacră regula contenciosului subiectiv, în sensul că un act administrativ poate fi anulat numai dacă se dovedește că a produs reclamantului o vătămare într-un drept ori într-un interes legitim.

Condiția vătămării, în sensul art. 2 lit. a) din Legea nr. 554/2004, se face prin raportare la noțiunea de interes legitim, interes care, potrivit art. 1 alin. (1) din aceeași lege, poate fi „atât public, cât și privat”.

Interesul legitim definit de Legea nr. 554/2004 nu se confundă cu interesul procesual definit de Codul de procedură civilă.

Vătămarea interesului se apreciază prin raportare la noțiunea de interes legitim privat în cadrul contenciosului subiectiv, deoarece, conform art. 2 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 554/2004, prin interes legitim privat se înțelege posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat.

Așa fiind, se poate statua că acțiunile persoanelor fizice se pot întemeia, ca regulă, pe încălcarea drepturilor subiective sau a intereselor legitime legate de aceste drepturi; în mod excepțional, legea lasă posibilitatea de a nu fi declarate inadmisibile nici cererile unei persoane fizice care au drept temeii încălcarea unui interes legitim public, cu condiția ca afirmarea încălcării acestuia să aibă un caracter subsidiar față de invocarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, în condițiile art. 8 alin. (1) și (12) din Legea nr. 554/2004.

Interesul în formularea unei acțiuni în contencios administrativ este în strânsă legătură cu vătămarea unui drept sau interes legitim, afirmativ produsă prin actul administrativ atacat, deci, ceea ce se impune a se analiza este invocarea unei vătămări produse prin actul administrativ a cărui anulare se solicită.

În speță, reclamantul invocă vătămarea drepturilor sale prin Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC, în dovedire depunând la dosar înscrisuri din care rezultă că prin mai multe hotărâri judecătorești definitive i s-au acordat daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a

sumelor prevăzute în titluri executorii prin care i s-au acordat drepturi salariale, iar angajatorul care trebuie să plătească aceste sume nu a virat CAS și CASS, calculând doar impozit, calculat la sumele nete.

Cum reclamantul invocă o vătămare produsă prin dispozițiile normative atacate și, deci, justifică un interes în sensul Legii nr. 554/2004, acesta are calitate procesuală activă în cauză, caracterul întemeiat sau neîntemeiat al susținerilor privind vătămarea reprezentând o chestiune de fond, ce va fi examinată ca atare.

Concret, demersul judiciar al reclamantului i-ar putea aduce un folos practic imediat, căci anularea dispozițiilor normative criticate ar conduce la calculul daunelor-interese moratorii într-o altă modalitate, prin raportare la sumele brute acordate prin hotărâri judecătorești și care presupune și virarea CAS și CASS de către angajator.

Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC făcând parte din categoria actelor administrative cu caracter normativ este supus exigenței respectării principiului ierarhiei actelor normative, care presupune obligativitatea conformității actelor administrative cu caracter normativ cu actele normative cu forță juridică superioară, în executarea cărora se emit/adoptă.

Prin urmare, legalitatea ordinului atacat se impune a fi verificată prin raportare la actele normative cu forță juridică superioară, în temeiul și în executarea cărora a fost emis, ținând seama de principiul ierarhiei și forței juridice a actelor normative.

Art. 4 din Legea nr. 24/2000 prevede că „(1) Actele normative se elaborează în funcție de ierarhia lor, de categoria acestora și de autoritatea publică competentă să le adopte. (2) Categoriile de acte normative și normele de competență privind adoptarea acestora sunt stabilite prin Constituția României, republicată, și prin celelalte legi. (3) Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă”.

Totodată, conform art. 77 din Legea nr. 24/2000, „Ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice centrale de specialitate sau ale autorităților administrative autonome se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, în formula introductivă a acestor acte normative vor fi cuprinse toate temeiurile juridice prevăzute la art. 42 alin. (4)”, iar potrivit art. 78 din același act normativ, „Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu vor conține soluții care să contravină prevederilor acestora”.

De asemenea, art. 21 din aceeași lege prevede că „În activitatea de documentare pentru fundamentarea proiectului de act normativ se vor examina practica Curții Constituționale în acel domeniu, jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, practica instanțelor judecătorești în aplicarea reglementărilor în vigoare, precum și doctrina juridică în materie”.

Examinând legalitatea dispozițiilor din ordin criticate, instanța constată că acestea contravin normelor legale mai sus enunțate.

Dispozițiile criticate din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 privind metodologia de calcul și plată a sumelor reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale prevăzute în titlurile executorii, pentru personalul din unitățile/instituțiile de învățământ de stat, Ministerul Educației Naționale și alte unități din subordinea/coordonarea acestuia, în anul 2019, emis de Ministerul Educației Naționale au următorul conținut:

— art. 4 alin. (2): „Potrivit clasificății economice a cheltuielilor bugetare, dobânzile legale se vor încadra la titlul «Alte cheltuieli», cod 59, articolul «Despăgubiri civile», cod 59.17”;

— art. 4 alin. (3): „Pentru sumele convenite privind dobânda legală se datorează numai impozitul pe venit care se reține și se calculează la data efectuării plății și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”;

— art. 2 alin. (3): „Dobânda legală remuneratorie diminuată cu 20% sau, după caz, dobânda legală penalizatoare diminuată cu 20% se aplică la valoarea sumelor nete convenite, calculată potrivit hotărârii judecătorești, respectiv valoarea netă a debitului principal.”;

— anexa la ordin — se susține că sunt procente de dobândă penalizatoare aplicate și pentru perioada 2.01.2008—august 2011, ceea ce este inadmisibil, având în vedere că termenul de dobândă penalizatoare a luat naștere începând cu august 2011 prin Ordonanța nr. 13/24.08.2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, publicată în Monitorul Oficial în data de 29.11.2011.

Conform Ordinului nr. 4.004/14.05.2019 emis de MEC, toate unitățile/instituțiile de învățământ din subordinea ministerului trebuie să aplice procentul de dobândă la valoarea sumelor nete convenite potrivit hotărârilor judecătorești, respectiv la valoarea netă a debitului principal, să rețină doar impozitul aplicat la sumele nete și să nu vireze CAS și CASS.

Chestiunea asupra căreia părțile au puncte de vedere divergente vizează natura juridică a dobânzii legale acordate prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale, respectiv dacă reprezintă sau nu venituri salariale sau venituri asimilate salariilor, cu consecința regimului fiscal aplicabil.

Dobânda legală acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, supuse impozitării și plății celorlalte contribuții (CAS, CASS ș.a).

În sensul celor de mai sus a statuat Î.C.C.J. — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 4/22.01.2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.524/1/2017, publicată în Monitorul Oficial nr. 213/9.03.2018, și prin Decizia nr. 63/1.10.2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.685/1/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 998/26.11.2018.

Astfel, prin Decizia nr. 4/22.01.2018, Î.C.C.J. a fost sesizată cu dezlegarea chestiunii de drept „Dacă dobânda legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții sau reprezintă despăgubiri în sensul art. 42 lit. b) din Legea nr. 571/2003 [art. 62 lit. h) din Legea nr. 227/2015], nesupuse impozitului”.

Relevante în cauza de față sunt considerentele redade la paragrafele 76—78, în care instanța supremă a făcut următoarele statuări: „76. Or, din examinarea hotărârilor judecătorești depuse la dosarul cauzei rezultă că există o practică consistentă și unitară, fără excepție, a instanțelor de apel, care consideră că dobânzile acordate pentru plata cu întârziere a unor drepturi salariale, stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, precum și sumele rezultând din actualizarea cu indicele de inflație a diferențelor salariale sunt supuse impozitului și celorlalte contribuții obligatorii prevăzute de lege, fiind venituri asimilate salariului, în sensul dispozițiilor

art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea nr. 571/2003, respectiv al dispozițiilor art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015, fiind așadar supuse impozitului pe venit.

77. Opțiunea provizorie a instanței de trimitere în sens contrar practicii judiciare arătate sau existența unei practici neunitare la nivelul tribunalelor, în primă instanță, în condițiile în care la nivelul instanțelor de apel s-a consolidat o practică cu tendințe previzibile, nu susține concluzia apariției riscului unei practici judiciare neunitare și nu justifică intervenția preventivă a instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare.

78. Așadar, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica judiciară, astfel că se poate concluziona că nu este îndeplinită nici cerința noutății chestiunii de drept prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, sesizările fiind inadmisibile și sub acest aspect”.

Chiar dacă prin Decizia nr. 4/22.01.2018 sesizările conexe, ce au format obiectul Dosarului nr. 2.524/1/2017, au fost respinse, chestiunea de drept în discuție a fost implicit dezlegată, Î.C.C.J. confirmând practica unitară a instanțelor, în sensul că dobânzile legale penalizatoare acordate prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții obligatorii prevăzute de lege.

Prin Decizia nr. 63/1.10.2018 a Î.C.C.J. — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost respinsă sesizarea Curții de Apel Pitești — Secția I civilă cu privire la dezlegarea chestiunii de drept „privind interpretarea dispozițiilor art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571/2003, respectiv art. 139 alin. (1) lit. i) și art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii”.

Pentru a decide astfel, instanța supremă a avut în vedere statuările făcute prin Decizia nr. 4/2018 a Î.C.C.J. — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reținând că: „79. Această decizie are legătură cu prezenta sesizare, întrucât obiectul sesizării de față îl constituie, așa cum s-a reținut mai sus, «interpretarea dispozițiilor art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 139 alin. (1) lit. i) și art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în sensul dacă există sau nu obligația de plată a C.A.S. și C.A.S.S. și pentru veniturile reprezentate de dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii».

80. Art. 155 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează categorii de venituri supuse contribuției de asigurări sociale de sănătate, face trimitere la veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite conform art. 76, relevant fiind pentru speța de față alin. (2) lit. p) din acest ultim articol (regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor: sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri

judecătorești definitive și executorii), reținut în mod expres în dispozitivul deciziei menționate anterior ca făcând obiectul acestora.

81. Așadar, contrar celor reținute de instanța de sesizare, obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în Dosarul nr. 2.524/1/2017 nu a vizat doar problema impozitului, ci și a celorlalte contribuții, în care se includ și C.A.S. și C.A.S.S., ce fac obiectul prezentei sesizări. (...)

84. În esență, în Decizia nr. 4/2018 s-a reținut că până la momentul analizării sesizării instanțele avuseseră prilejul să analizeze chestiunea de drept în cauză de suficient de multe ori astfel încât să se formeze o practică judiciară considerată constantă, ceea ce nu înseamnă bineînțeles că noutatea ar depinde de faptul dacă practica judiciară este unitară sau nu.

85. Or, atât timp cât la începutul anului 2018 s-a considerat că problema de drept în cauză nu este nouă, nu există niciun motiv plauzibil pentru a se ajunge la concluzia că, în mai 2018, momentul întocmirii încheierii de sesizare de față, aceeași chestiune de drept ar putea fi considerată nouă în sensul art. 519 din Codul de procedură civilă”.

Date fiind statuările făcute de ÎCCJ prin deciziile pronunțate, care sunt obligatorii potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, nu numai în ceea ce privește dispozitivul, ci și în privința considerentelor care îl explică, o altă interpretare a chestiunilor de drept dezlegate de instanța supremă nu este posibilă.

Din punct de vedere fiscal, dobânzile legale acordate prin hotărâri judecătorești pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii reprezintă venituri asimilate salariilor, fiind supuse, astfel, impozitării și reținerii cotelor reprezentând contribuții de asigurări sociale și asigurări sociale de sănătate.

Pentru sumele încasate de angajați, ce constituie venituri asimilate salariilor, exceptate de la impozitare și de la reținerea cotelor reprezentând contribuții de asigurări sociale și asigurări sociale de sănătate, legiuitorul a adoptat norme speciale derogatorii, însă veniturile reprezentând dobânzile legale acordate pentru plata cu întârziere a drepturilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești ce constituie titluri executorii nu fac parte din această categorie.

La art. 139 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal legiuitorul a prevăzut că baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, care include veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege.

În ce privește contribuția de asigurări sociale de sănătate, potrivit dispozițiilor art. 157 alin. (1) lit. a) din același act normativ, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut care include veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, dispoziții similare regăsindu-se și în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Rezultă, așadar, că dobânda legală acordată prin hotărâri judecătorești pentru eșalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale se calculează la sumele brute reprezentând debit principal, și nu la sumele nete, cum s-a stabilit prin ordin, și sunt supuse nu numai impozitării, ci și celorlalte contribuții obligatorii prevăzute de lege.

Probatoriul administrat în cauză confirmă faptul că practica curților de apel este unitară și constantă în sensul că dobânda

legală penalizatoare acordată prin hotărâri judecătorești pentru eşalonarea plății sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești cu titlu de drepturi salariale reprezintă venituri salariale sau venituri asimilate salariilor în sensul art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Legea privind Codul fiscal nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare [art. 76 alin. (2) lit. p) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare], supuse impozitării și plății celorlalte contribuții. Și alte instituții de stat au abordat aceeași interpretare a normelor legale incidente, în acest sens fiind Adresa nr. 4.731/13.01.2020 emisă de Înalta Curte de Casație și Justiție, depusă la dosar de către reclamant.

Având în vedere faptul că dobânzile legale în discuție sunt venituri asimilate salariilor, precum și faptul că fondurile aprobate pentru plata daunelor-interese moratorii se repartizează de către Ministerul Educației și Cercetării inspectoratelor școlare, în vederea repartizării pe unități de învățământ, potrivit clasificății bugetare, apare ca fiind nelegală și încadrarea făcută dobânzilor legale prin art. 4 alin. (2) din ordin, la titlul „Alte cheltuieli”, cod 59, articolul „Despăgubiri civile”.

Critica referitoare la faptul că în anexa la Ordinul nr. 4.004/14.05.2019 au fost trecute valori/procente de dobândă penalizatoare și pentru perioada 2.01.2008—august 2011, deși termenul de dobândă penalizatoare a luat naștere începând cu august 2011 prin Ordonanța nr. 13/24.08.2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, publicată în Monitorul Oficial în data de 29.11.2011, nu poate fi primită.

Dobânda penalizatoare exista ca noțiune juridică și înainte de adoptarea OG nr. 13/2011, aspect care rezultă și din Decizia nr. 21/2015, pronunțată de ÎCCJ — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 1079 alin. 2 pct. 3 din Codul civil de la 1864 și art. 1.523 alin. (2) lit. d) din Codul civil raportat la art. 166 alin. (1) și (4) din Codul muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare [art. 161 alin. (1) și (4) din Codul muncii în forma anterioară republicării] și art. 1088 din Codul civil de la 1864, art. 2 din O.G. nr. 9/2000, aprobată prin Legea nr. 356/2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 2 din O.G. nr. 13/2011, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1.535 din Codul civil, prin care s-a statuat că dobânzile penalizatoare datorate de stat pentru executarea cu întârziere a obligațiilor de plată pot fi solicitate pentru termenul de 3 ani anterior datei introducerii acțiunii.

La paragraful 40 din decizie s-a reținut că „Problema naturii juridice a dobânzilor de tipul celor solicitate în cauza pendinte a fost rezolvată prin recursul în interesul legii soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 2/2014, care, în aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, a apreciat că pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011”.

Astfel, plecând de la considerentele obligatorii ale deciziei în interesul legii menționate anterior, ÎCCJ a constatat că, „în cazul titlurilor executorii având ca obiect drepturi salariale neachitate salariaților bugetari, pot fi pretinse dobânzi penalizatoare menite a acoperi prejudiciul rezultat din fapta ilicită a statului, care, în

calitate de debitor, achită cu întârziere sumele acordate prin hotărâri judecătorești, deși acestea sunt executorii de drept de la momentul pronunțării acestor hotărâri” (paragraful 42). „(43...) 44. Pe de altă parte, față de dezlegările din Decizia nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, dobânzile nu pot fi considerate o pretenție nouă, absolut independentă de litigiul anterior, pentru ca, prin însăși acțiunea în răspundere civilă având ca obiect astfel de dobânzi penalizatoare, debitorul să fie pus în întârziere și, prin urmare, prejudiciul să fie datorat de la data introducerii acestei acțiuni, pentru viitor, cu consecința începerei curgerii dobânzilor de la data introducerii acțiunii”.

În ceea ce privește procentele menționate în anexa la ordin pentru dobânda penalizatoare, reclamantul nu a invocat și nici dovedit vreo vătămare suferită ca urmare a aplicării procentelor respective pentru perioada 2008—2011.

Potrivit art. 3 alin. 1 și 3 din OG nr. 9/2000, în forma în vigoare anterioară modificării aduse prin Legea nr. 71/2011, „Dobânda legală se stabilește, în materie comercială, la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. (2...)”

În toate celelalte cazuri dobânda legală se stabilește la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, diminuat cu 20%”.

Alin. 3 al aceluiași text de lege, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 71/2011, prevede că, „În raporturile care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ în sensul prevăzut la art. 3 alin. (3) din Codul civil, dobânda legală se stabilește la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, diminuat cu 20%”.

Conform art. 3 din OG nr. 13/2011, „(1) Rata dobânzii legale remuneratorii se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, care este rata dobânzii de politică monetară stabilită prin hotărâre a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

(2) Rata dobânzii legale penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 4 puncte procentuale. (2¹ ...)”

(3) În raporturile juridice care nu decurg din exploatarea unei întreprinderi cu scop lucrativ, în sensul art. 3 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, rata dobânzii legale se stabilește potrivit prevederilor alin. (1), respectiv alin. (2), diminuat cu 20%”.

Din dispozițiile legale mai sus enunțate se observă că rata dobânzii penalizatoare prevăzută de OG nr. 13/2011 este mai mare decât cea prevăzută de actele normative anterioare, astfel că sub acest aspect critica reclamantului nu se justifică.

Cum prevederile art. 2 alin. (3) și art. 4 alin. (2) și (3) din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019, emis de Ministerul Educației Naționale, contravin actelor normative cu forță juridică superioară în temeiul și în executarea cărora au fost emise, fiind de natură să cauzeze o vătămare reclamantului, ele se impun a fi desființate, pentru considerentele expuse mai sus.

Așa fiind, instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei de interes a acestuia în promovarea acțiunii și va admite în parte acțiunea în limitele în care s-a dovedit a avea suport legal, în sensul că va anula art. 2 alin. (3) și art. 4 alin. (2) și (3) din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019, emis de Ministerul Educației Naționale, urmând să respingă în rest acțiunea.

În temeiul dispozițiilor art. 453 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată, instanța va obliga părătul să plătească reclamantului 349 lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru, cheltuieli cu multiplicarea actelor și expedierea lor la instanță, potrivit dovezilor existente la dosar.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantului și excepția lipsei de interes a acestuia în promovarea acțiunii.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul Ștefănescu Aurelian,, domiciliat în, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Educației și Cercetării, cu sediul în București, str. G-ral Berthelot nr. 28—30, sectorul 1.

Anulează art. 2 alin. (3) și art. 4 alin. (2) și (3) din Ordinul nr. 4.004/14.05.2019, emis de Ministerul Educației Naționale.

Respinge în rest acțiunea.

Obligă pârâțul la 349 lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, ce se depune la Curtea de Apel Pitești.

Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților, prin intermediul grefei instanței astăzi, 23 iunie 2021, la Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

PREȘEDINTE

GHERGHINA LĂCUSTEANU

Grefier,

Magdalena Molea

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

